

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe polti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 glđ., za pol leta 8 glđ., za četrt leta 4 glđ., za en mesec 1 glđ. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 glđ., za pol leta 6 glđ., za četrt leta 3 glđ., za en mesec 1 glđ. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 glđ. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvzema nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 140.

V Ljubljani, v petek 21. junija 1889.

Letnik XVII.

Odmevi.

II.

Kdor se spominja na dōbo od l. 1860, takoj bode spoznal velikanski razloček med tedanjo delavnostjo naših razumnikov in sedanjo mlačnostjo. Kako navdušeno gibanje in življenje je bilo tedaj, kako lepa sloga in kako vstrajno in nesebično so se trudili tedaj na narodnem polji vsi, ki so druge nadkriljevali s svojo izobraženostjo. Nihče se ni umikal drugemu, vsi so se trudili za isti namen, vsi so bili jedna rodbina, v kateri je stal jeden za vse in vsi za jednega. Slovenski omikanec bodisi tega ali onega stanu je rad občeval s priprostim ljudstvom, poučeval in vzbujal ga ter mu bil vzor rodoljubnih kreposti in je rad žrtvoval po svoji moči v narodne namene. In sedaj, kolik preobrat v tem oziru!

Nihče naj ne ugovarja, da so se od te dōbe naše vrste, osobito pa vrste omikancev pomnožile in da vsled tega večje telo provzročuje tudi večjo senco. S pomnoženim številom izobraženih rodoljubov naraščajo pa tudi dolžnosti, in nikdo naj ne zagovarja mlačnih in sebičnih, kajti broj neprijateljev naših tudi narašča, množi se jim srd, v nevarnosti je po nekaterih slovenskih pokrajinah vse naše bitje in po pradedih podedovana rodna zemlja slovenska. Ako otrpnemo za sveto stvar, za napredek in čast naroda, kmalu bode po nas.

Najbolj nam še izsesava kri, največ nas teži in nam škoduje gnusno koristolovstvo. Naravno je, da na torišči, kjer cvetē mlačnost in popustljivost v narodnem oziru, pač se kmalu oživi lov za osebnim dobičkom in slavohlepjem. Preje teh slabih lastnosti niso poznali.

Voditelji in prvaki, ki so se neumorno borili za narod, porajali so se iz naroda; na prvo mesto

med narodom postavile so jih neumorna delavnost, zasluge in požrtvovalnost. Odlikovali pa so se ti voditelji tudi s svojo skromnostjo, njihovega pogleda ni kalilo slavohlepje, v njih življenja programu poleg narodove blaginje, časti in slave ni bilo prostora za osebno koristolovje. In dandanes?

Izobraženci so se večinoma odtujili svojemu narodu, za katerega hočejo ali nameravajo delati. Ne poznajo njegovega duha, niti življenja, neznano jim je konservativno jedro mišljenja priprostega naroda. Navzeli so se tujih nazorov, tujih idej, ki narodu ne prija niti ne koristijo. Le vsedite se k možu trdne, stare korenine pod vaško lipo in izprašajte mu vest. Osratomil bode marsikoga s svojimi zdravimi nazori o kmečkem življenju, spravil vas v zadrego s stvarnimi in hitrimi odgovori na raznotera vprašanja, ki se tičejo njegovega obstanka. On računa z dejanskimi faktorji, katere ima pred očmi in ne z idejami, ki so mu tuje. Zaveda se svoje narodnosti in zato dá svojo možato besedo; ker družega mu nedostaje. On je povsod enak in ne preminja tako hitro svojega prepričanja, kakor marsikateri izobraženec, ki se že sramuje svojega očeta v hodnikovi srajci. In vendar pišejo možje, ki ne poznajo ali nočejo poznati žuljev na roki ubogega slovenskega trpina, ki mu ne vidijo v drhteče srce, ko s tresočo se roko našteva novce, krvave novce, za potrebne in nepotrebne stvari, ti pišejo: „Vun moramo iz nje (iz neumnosti v nebo upijoče), ker v njej ne bode možno sopsti, vunkaj izvlekel nas bode naš kmet, če drugi ne.“ Kolik nesmisel! Dokler bode tekla lena Krka mimo Novega mesta, tako dolgo naš kmet ne bode nikogar vlekel na širno neznanu mu polje liberalnih idej. Polzka so mu ta tla, ogiblje se jih. S silo ga vlečejo na led mnogi, ki živē v krivi nadi, da le prosta družina, država brez moralne in zgodovinske podlage je zagotovilo srečne prihodnosti.

Kako plaho naš kmetič potrka na vrata višjega gospoda, ker se boji srpega pogleda, nezasluzenih psokv. Vesel je in se oddahne, ko zopet stopi pod slamnato svojo streho. Da, ideje zašle so mnogim izobražencem v mozeg in kosti, vzgoja jim jih je vsilila, in težko jim bode te ideje „izgnati“. Vprašanje pa je, ali so te ideje, ali je vzgoja edino prava, ki more osrečiti narod.

Trdili smo in bodemo, da „mora naš narod priti do večje omike, da ne izdihne svoje duše na giljotini potujčenja“. A ta omika bodi krščanska, bodi slovenska, to je, narod naj se vzgojuje in poučuje v krščanskem duhu v slovenskem jeziku. Tako zvana sedanja „svetska kultura“, katere naj bi bil deležen naš narod, je zá-nj strup, ki bode hitreje spridila kri vsemu narodu in ga položila na mrtvaški oder, nego ga more končati giljotina potujčenja. Kdo je naš narod ohranil v teku tisoč let, ko mu še izobraženci niso kazali novih potov, dajali novih nauk? Svetska kultura? Nikdar ne, ohranile so ga le moralne moči, ki imajo v veri svoje korenine, ohranil ga je konservativizem, s katerim se je krčevito držal svoje grude, svojega ognjišča, stare vere, starega poštenja.

Ugovarjal bi nam kdo: torej ostanimo tam, kjer smo bili pred sto leti! Bog ne daj, marveč napredujmo s časom, toda v oni strugi, katero si je izkopala tisočletna krščanska omika. Vse tuje blato, vso sipo in splav odločimo od starega zlatega jedra in zrna, porabimo vse plodonosne in obekoristne iznajdbe in poprave novejšega časa, da lepšamo in popravljamo slovensko domovje na starem trdnem krščanskem temelji. In kdo trdi, da more sedaj v času hitrega vsestranskega napredka obstati naš narod brez omikane posvetnjaštva? To je izmišljeno strašilo, ki se stavi narodu, osobito učeči se mladini pred oči. Omikanib, za narod duševni in telesni razvoj vnetih mož mi živo po-

LISTEK.

Zavetišče.

(Zgodovinska povest. Češki spisal Al. Dostál, prevel —r—.)

IX.

Reka Topla je že odnesla sneg proti severu ter pobrala tudi precej rodovitne zemlje; pomlad se je umaknila gorkemu poletju, in česar se ni nihče nádejal, je lahko z lastnimi očmi videl. Lepi, gosti in veliki gozdi so padali pod rokami pridnih drvarjev, in frate polne štremeljev so se pokazale kakor nepričakovano čudo. Iz močnih debel si je postavil vsak hleve, krove, popravil si je poslopje in zamenil stari strop z novim. Dobron si je postavil novo bajto, in kar je ostalo lesa, ko se je že vsak pre-skrbel za zimo s kurjavo, vozili so k ribnikom in reki Topli.

Delali so priprave za zboljšanje zemlje, obračali so frate v rodovitna polja. Hroznata je obljubil namreč soprogi, da bo skrbel za blagor podložnikov in je zdaj svojo obljubo popolnoma spolnoval. Grajska družina je pomagala kmetom in kočarjem sekati drva, Rizek je zapregel tudi svojega konja za ježo v voz in je vozil dan na dan. Ravno tako je zamenil Nekrasa meč s sekuro in žago, in mesto Turka je sekal hraste bukve, smreke, jelke in bo-

rovce. Bratova želja se je izpolnjevala. Hroznata je z veliko silo izvajal, čemur se je Sezima do svoje smrti ustavljal. Kraj se mora odpreti, zakotje se mora zvezati s krajem plzenskim in kolikor mogoče pridobiti zemlje za gospodarstvo.

„Veliko bolje je v vojski, človek se ne utruja tako, je najtežjega v enem dnevu prost in potem ali zmaga ali pa pade.“

Stari vojščak Nekrasa se je položil na klopico iz trate tik vrat; niti se ni okrepčal z mlekom in črnim kruhom. Prišel je ravno iz gozda ves upehan in utrujen.

„Prav rad verjamem“, nasmehnil se je brat Janez; „naše delo nopenja vse moči. Težko se dobi košček kruha iz zemlje. Ko vse najlepši stoji in se že veselimo žetve in svojega dela, pridejo vojaki in poteptajo vse. To je gotovo najlažje delo. Ako bi se pred z nami trudili, gotovo bi se jim smilili proseči reveži.“

Bojevalec, osiveli v službi meča, je umolknil. Spominjal se je, da si je posvetil na poti včasih prav nepotrebno z zažganimi stregami. Še vedno je slišal jadikovanje in jokanje ubožanih . . .

„Jaz sem bil vselej zoper vojsko, in imenoval krivico roparsko napadanje tistih, ki se niso mogli braniti. Sevēda, če pridrvi tolovajski sovražnik in nam jemlje z grabljivo roko premoženje in življenje, takrat se mora celi narod v brambo postaviti.“

„Ali če se polasti Turek svete dežele.“

„Pri vseh vojskah trpimo največ mi — deželani, ki se ne moremo z nasipi ograditi. Dozdaj smo bili hvala Bogu obvarovani. Sezima je bil hraber gospod in sosedje, akoravno bi nam bili vzeli radi zadnje perišče, bali so se grajske družine. Ti si se bojeval gotovo vselej za sveto reč . . .?“

„Da, le z malimi izjemki. Zdaj se mislim podati proti vzhodu, pa pri takem delu bom pred umrl, kakor videl Palestino. Še vedno ne vidim nobenih priprav na tako daljno pot.“

„Tukaj nam pred pomagajte, in potem še-le pojdite v vojsko zoper Turka“, zasmel se je Janez.

„Tako trdo delo premaga tudi človeka. Zlasti danes sem kakor razbit. Šest hrastov sva posekala z Rizkom, in ta jih je odpeljal na straški breg. Ti bodo dobro držali, nobena voda jih ne bo odnesla.“

Nekrasova rodbina se je shajala počasi k starčkoma, da se počije in zabava v njuni navzočnosti. Kdor ni delal na polju pri žetvi, ta je moral iti v gozd in voziti debela na odločeno mesto. Upanje so imeli, da bo prihodnje leto več njiv. To si je postavil Hroznata za dolžnost. Tudi mladi Ljuboš je hitel domov in je nesel v roki gavranovo gnezdo z mladiči.

„Ko smo sekali stari hrast, zagledal sem to-le gnezdo med vejami. Stari so naglo okrog letali, da ne bi mladi poginili; hitro sem jih rešil.“

„Ti se dajo lahko krmiti. Ko bodo zrastle, bodo

trebujemo, mož, ki poznajo naroda istinite potrebe, ki ne učé v teoriji, kar zametujejo v dejanji ali narobe. Bodimo vendar odkritosrčni, ne delajmo se smešne pred svetom in ne trpimo hib ondi, kjer vsak ozir pomenja slabost in propad narodne stvari. Ako smo strogi proti sebi, ako se iznebimo pogubnega vpliva onih oseb, ki le o prepiru životarijo v javnem življenji in si brez pristnega slovenskega duha prisvajajo mesto váruha ali jeroba, potem se bode množila v vseh stanovih falanga složnih bojovníkov proti vsem nasprotnikom, potem bode zopet vidno napredovala naša sveta stvar. Kdor pa vedno stoji „na razpotji“ in priliva olja na žrjavico, ta ni uzor pravega slovenskega rodoljuba, in če mu je osivela v boji glava in brada!

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. junija.

Notranje dežele.

V nekem članku o *požidovljenji naše monarhije* piše dunajski dopisnik „Germanii“ o zadevi budimpeštanskega „Rudolfinuma“: „Židovski liberalizem je dosegel, da je minister Csaky obljubil, da se bo v ta zavod vsprejemali tudi protestantje in židje. Grof Csaky je višji član prostozidarstva. Čudno je tedaj, da je ta mož dobil papežev red Kristusa. Od časa do časa napadajo liberalni listi Csaky-ja kot ultramontanca, to pa je le pesek v oči, da bi „lajiki“ ne izvedli, kako zadovoljni so liberalci z ogerskim naučnim ministrom, kajti zgodi se vse, kar hoče loža.“ — Ali je Csaky res prostozidar, to ni znano. Res pa je, da je Csaky dobil papežev red, potem pa se je potezal za civilni zakon. Dognano je tudi, da je bil prednik njegov, minister Trefort, član lože.

Dunajska mizarška zadruga si je za načelnika izvolila protiliberalca Janeza Jedličko s 503 izmed 874 glasov zoper liberalca Seiferta. Znamenje časa!

Ogerski uradni list objavlja predvčeraj cesarski ukaz, s katerim se Baross odslovlja kot začasni minister notranjih zadev, za slednjega imenuje grof Géza Teleki in dosedanji državni tajnik Fr. pl. Benitzky za intendanta narodnega gledišča in kraljevske opere. Slednji obdrži dosedanji značaj in naslov državnega tajnika.

Vnanje države.

Papež Leon XIII. bo v kratkem izdal okrožnico, v kateri bo opominjal katolike, naj se mnogobrojno vdeležujejo delovanja zoper suženjstvo v Afriki. Sv. Oče se bo pri tem spominjal shoda, ki se bo v kratkem vršil pod predsedstvom kardinala Lavigerieja. Slednji bo nekaj dni pred dotičnim shodom šel v Rim, da dobi od papeža potrebnih navodil.

Srbski merodajni krogi z obžalovanjem opazujejo, da v najnovšem času dunajski in budimpeštanski listi zajemajo svoja poročila večinoma iz „Malih Novin“. Glavni vrednik je bil svoje dni izključen iz radikalne stranke, ker je roval zoper lastne somišljenike. Sedanja vlada je radikalna, s tem je pa pojasnjeno, da skušajo „Male Novine“ napravljati ministerstvu le zadrege, na drugi strani pa, da avstrijski listi, ki zajemajo iz tega pristran-

leteli z nami v sveto deželo. Prepočasi se vleče tako važna reč.“

„Glej, brat, pri nas je povsod blažen mir. Slavjani si ne želijo vojske, radi prebivajo v miru v tihih vaséh. Ta išče v vojski svoje veselje, ta zopet v drugi reči, mi pa ostanemo na veke v deželi, ki so jo posedli naši predniki. Zato se prijema tudi vladika takega dela. Mi se pečamo najraje z gospodarstvom.“

„Sevéda, v sreči in blagru se pozablja rado na trpeče.“

„Hroznata je zdaj res srečen.“

„Bol po ljubih stariših je že minola, vsaj ne plaka več. Prišle so mu druge misli med delom. Zdaj pa je njegova sreča dovršena —“

„Zakaj ravno zdaj?“

„Želje njegove se spolnujejo. Prvič more izpeljavati brez ustavljanja očetovega svoje namene, in drugič ima že potomca.“

„Hroznata ima sina? Hvala Bogu za to milost. Gotovo se veseli dobri gospod in njegova žena!“

„Sinoči se je rodil sinček Vojslavi, ki je zadnji čas nekoliko bolehala. Pravijo, da je kaj lep deček. Dobronka ga je nam popisala z najživejšimi barvami. Poznate jo, kako zná govoriti in kaka je njena domišljivost.“

„Dobra ženska, pa premalo molči.“

„Deček je nekoliko slab, pa lep. Le to ni prav, da je prišel po bolezní. Da bi le ne vplivalo to

skega vira, vidijo srbske razmere v neopravičeno črni barvah. — „Fremdenblatt“ zatrjuje, da bo kraljica Natalija le tedaj prosila metropolita Mihaela, naj razveljavi ločitev njenega zakona, ko bi jej kralj Milan zabranil večkratno obiskovanje mladega kralja Aleksandra I. — Osrednji odbor naprednjaške stranke je sprejel predlog Garašaninov, da stranka preneha delovati. Organizacija strankina sicer še ostane nerazrušena, toda pri sedanjih razmerah bo stranka popolnoma opustila aktivne politiko. Isto tako bo prenehala izhajati naprednjaško glasilo „Videlo“. Tiskala se bo le še ena številka, potem pa se bo razpustilo vredništvo tekom nekaterih dnij. — „Wr. Allg. Ztg.“ pravi, da Persiani sicer ni še predlagal srbsko-ruske vojaške pogodbe, tem gotoveje je pa, da so ta slučaj prihodnosti razmotrivali zadnji čas v Belemgradu krogi, ki so k temu v prvi vrsti poklicani.

Dne 18. t. m. je bil v sofijski palači banket na čast odslovljenemu *srbskemu* agentu Daniću, pri katerem so bili navzoči princ Ferdinand in vsi *bolgarski* ministri razven Stambulova, ki je bil bolehen. Princ Ferdinand je v svoji napitnici izrazil priznanje in spoštovanje spretnemu, rahločutnemu in pogumnemu načinu, s katerim je skušal Danić utrditi vezi mej Srbijo in Bolgarijo. Princ je napil Daniću ter izrekel željo, naj bi božja previdnost ohranila Srbiji kraljevo hišo Obrenovičev ter varovala dragoceno življenje mladega kralja Aleksandra I. Danić je odgovoril, če se mu je posrečilo izvršiti njegov nalog, zahvaliti se mora za to podpori prinčevi in bolgarske vlade. Danić je izpraznil kupo na zdravje princeu.

V dopolnilo k znanemu govoru *bolgarskega* metropolita Klementa v Sistovu poroča „Pol. Corr.“ iz Sofije: Vlada je zaukazala preiskavo, da se natančno določi besede in smisel metropolitove izjave. Izid te preiskave se bo predložil pristojnemu ministru. Ko bi se pokazalo za potrebno, da se postopa zoper Klementa, naznanila bo vlada zadevo eksarhu, ki jo bo zopet v razsodbo izročil sinodi. V tem slučaju bo metropolitu za dōbo preiskave tudi prepovedano opravljati cerkvena opravila. Politiški krogi srbski razmotrivajo vprašanje, katere razmere so privedle tirnovskega metropolita do tega, da je z nova začel izrivati vlado, čeravno pozna njeno odločnost v tem oziru. Mnogi so prepričani, da je monsignor Klement zajel moč k politični agitaciji iz prevrata v Srbiji, ki se je izvršil na korist Rusiji. Od nekdanje za Rusijo vneti prelat méni, da je prišel čas, v katerem bi se mogla uglasiti pot za Rusijo tudi v Bolgariji.

Dne 18. t. m. je v *belgijski* zbornici novo izvoljeni Janson vložil interpelacijo v zadevi pravde v Monsu ter je zahteval, da se mora ministerstvo ali odpovedati, ali pa podvreči. Javno mnenje je govorilo, zato pa on ne verjame besedam ministerskega predsednika Beernaerta, ker je prepričan, da je vlada vedla za rovanje izživljajočih agentov. Ministerski predsednik je odgovoril, da Janson kot poslanec nima pravice zahtevati od ministerstva, da se odpove; kabinet tega tudi ne bo storil. Kralj edini ima pravico odstavljati ministre, Jansonu pa kralj ni dal dotične pravice. Beernaert ni ničesa vedel o delovanju agentov. Navstal je velik ropot mej poslanci, da je moral predsednik sejo zaključiti. Ceste v obližji zbornice so bile redarstveno zaprte. V sosednjih cestah je bila velika množica zbrana. Drugi dan je pozval zbornični predsednik poslance, naj ne prezirajo poslaniškega dostojanstva, potem pa je Beernaert nadaljeval svoj odgovor. Oprekal je odločno, da je imel kdaj kaj opraviti z nesramnimi

slabo na njegovo zdravje. Na krstni dan bo velika veselica na gradu. Da bi le ne kalila materina bolezen veselja.“

„Vsako veselje grení žalost!“ prikimal je stari Nekrasa. „Kje je čisto, neskaljeno veselje kot v nebesih? Privoščil bi Hroznati srečo iz celega srca. Je že dosti trpel, in raje bi prenesel nesrečo sam, kakor da bi zadelo še nekaj milostljivega gospoda.“

„Vse sem slišal na gradu: Ne pride ena nesreča sama, marveč privleče jih s seboj deset. Razodeli so mi skrivnost, katero vi vsi dobro znate. Svetoval sem Hroznati, naj opere krivdo svojih starišev v vojski za sv. deželo —“

„Bog mu bo odpustil že radi dobrote, katero nam skazuje. Ti bi se podal sevéda najraje v vojsko in nas zapustil, ko smo se komaj sošli. Pa nikar nam ne jemlji vladike. Ko bi — Bog ne daj! — poginil v boju ali med potom in se k nam nikoli ne vrnil, glej, koga bi izgubili, ob koga bi prišel ta kraj? Ob drag biser, ki nam sveti kakor rešilna zvezda, ob pomočnika v tolikih potrebah. Hroznata je naše zveličanje na tem svetu kakor Bog na onem. Ako ne bo on našega kraja povzdignil, gorje nam; ostanemo nadalje zaprti in zapuščeni na milost divje zveri. Hroznata mpoži naša polja, dela okoli rek in ribnikov nasipe in brege, varuje nas pred grabljivimi sosedi.“ Starček je umolknil in se oddahnil.

(Dalje sledi.)

agents provocateurs. Desničar Woeste je zagovarjal vlado, konečno pa je pravosodni minister naznanil, da ima na razpolaganje listine, ki dokazujejo, kakó neopravičena so očitauja levičarjev. Ko je Janson pozval ministra, naj predloži te listine, končala se je razprava. Kakega dnevnega reda ni nikdo navetoval. Blizo zbornice zbrana množica se je razšla, ne da bi se bil pripetil kak dogodek.

Dne 17. t. m. se je vršil v Parizu banket *francoskega* republikanskega združenja, kateremu je predsedoval Ferry. Slednji je imel govor, v katerem je naglašal potrebo verskega mirú in nevarnost ustavne revizije. Konečno je izrazil nado, da se sinovi leta 1789 ne bodo vrgli diktatorju v naročje. — V zbornici je mornarični minister Krantz naznanil, da bode v kratkem zahteval za pomnoženje mornarice 50 do 60 milijonov kredita. — „Journal des Débats“ imenuje vznemirjajoče vesti angleškega lista „Standarda“ iz iztoka smešne ter izvirajoče edino le iz sovraštva zoper Rusijo.

Naši *italijanski* sosede in zavezniki so vedno pripravljani, da izkažejo Avstriji kako „uljudnost“. „N. F. P.“ poroča dne 17. t. m. o najnovjši izdaji teh „uljudnostij“: „V demokratskem dijaškem društvu v Milanu je poslanec Imbriani predaval o dolžnostih mlade Italije. Sprejeli so ga s klici: „Živel Trst, Trident!“, on pa se je zahvalil z besedami: Ta sprejem mladine ga odškoduje za „kruljenje“ poslancev. Tukaj je resnica, na Monte Citorio laž. O mladeničih, ki so nedavno priredili Avstriji prijazno izjavo, je rekel, da imajo starostne gube v svojih dušah. Ko je končal, začuli so se „propal“-klici konzulu Durandu v Trstu. Zvečer je bil Imbriani na čast banket, pri katerem so govorili republikanci, iredentovci in socijalisti. Ker so pa slednji slavili splošnje pobratimstvo, ugovarjal jim je Imbriani, češ, mej gospodom in hlapcem je mir nemogoč, zato pa je tudi vojska zoper Avstrijo za neodrešene brate potrebna.“ — Kako se bo neki Crispi zopet izvil iz te zadeve? Sevéda se bo naglašalo, da Imbriani in tovariši niso Italija; da pa Italija mirno trpi take sramotne izjave in ščuvanja, to ravno dokazuje, kako zanesljiv je naš ljubi italijanski zaveznik.

Izvirni dopisi.

Iz Preserja, 17. junija. Nekoliko „post festum“ pride moj dopis, in vendar naj svet zvé, da smo tudi mi udani in hvaležni presvetlemu vladarju, ki je daroval vasi Kamniku po požaru 800 gld., Podpeči po požaru 500 gld., za šolo 200 gld., za zvonik 100 gld. Zato smo priredili tudi mi slovesnost dne 2. t. m. ter postavili presvetlemu vladarju primeren spomenik. Imenovanega dne zjutraj so prišli Kamničanje z banderom k farni cerkvi, kjer je gosp. župnik blagoslovil podobi Jezusovo in angeljevo. Nato je šla gotovo vsa župnija s podobama v sprevodu v Kamnik, kjer bode stal spomenik. Preserski pevci so izborno peli pod vodstvom g. nadučitelja. H koncu so zapeli cesarsko pesem. Potem je bila v Kamniku slovesna sv. maša za cesarja s primernim ogovorom.

Znamenje je: Jezus in angelj iz lesa, na zidu se vidi mesto Jeruzalem, Oljska gora in trije aposteljni. Delo je v resnici lepo; vsa čast gosp. Ivanu Šubicu v Loki. Vse predstavlja Oljsko goro v spomin 40letnega vladanja presvetlega cesarja Frana Josipa I. Ljudstvo je popolnoma zadovoljno s spomenikom, ki bo še poznim rodovom pričal o hvaležnosti sedanjega rodu.

Z Vipavskega, dné 19. junija. Volilni možje so pri nas že vsi izbrani, ki bodo dné 4. julija volili si poslanca za deželni zbor. Kakor drugod, smo tudi pri nas imeli začetkoma kandidatov na izbiro. Govorili so kar o štirih. Dva sta kmalu odklonila poslančevost, katero so jima le drugi iz osobne prijaznosti hoteli nakloniti, dva sta pa še ostala do dneva volitev. A že prvi dan volitve se je videlo, da bode izdatna večina za starega našega poslanca. Zdaj je tudi tretji kandidat odstopil, da si so njegovi prijatelji še vedno pridno delovali zanj. Uverili so se tudi ti, da ne dosežejo svojega namena, kajti vsi izbrani volilni možje bodo glasovali za g. Mateja Lavrenčiča, k večjemu dva ali trije bi ne oddali svojega glasu za našega rojaka. Upamo pa, da bodo glasovali z večino, ali se rajši zdržali volitve, da ne kratijo soglasja.

Tudi pri nas letina ugodno kaže, posebno sena se bode nabralo, le škoda, da nam sedaj pri košnji vreme nagaja.

Trta ravno cvete; oj, to bode grozdja, ako ne pride kaka nesreča. Kam bodo ljudje o jeseni spravili mošt, ko imajo nekateri še polne hrame starega vina! „Ni ga kupea, pa ga ni!“ tarna revni vinorejec. „Denarja potrebujem za vsakovrstne potrebe, ko bi mogel z vinom plačevati, bi že shajal, pa še v davkariji ga ne vzamejo za davke.“ Tako marsikak tarna

in praskaje se za ušesi v skrbeh premišluje, kako bo prebil do trgatve.

Istrijan je letos izpodrinil Vipavca; naši sosede na Goriškem to še bolje občutijo kakor mi. Dobi se vina po 6, 7 in 8 krajcarjev liter na debelo; so gostilne, ki ga točijo na drobno po 16 kr. liter. Neki oštr mi je pravil, da je na Goriškem klet polna vina. 30 kr. plačaš vstopnine in navziješ se božje kapljice, kolikor ti drago; ostaneš v gostilni za 30 kr. lahko več ur in kozarec se ti napolni, kedar želiš. Zapustiš klet, moraš pri vstopu zopet 30 kr. šteti, če se ga še zadosti nisi nabral. Kaj ne, kako po ceni se tu žejnemu postreže. Ljudje so primorani k takemu sredstvu, da le spravijo svoj pridelek v denar.

Na noge tedaj vinski kupci! Hočete po ceni vina, le k nam na Vipavsko pridite.

Iz krškega okraja, 17. junija. Naš deželni in državni poslanec g. Viljem Pfeifer prizadeva si vedno, da bi kolikor mogoče pomagal revnemu ljudstvu. On čuti in pozna bedo prebivalstva, katero se mu smili; ker je z ljudstvom v vedni dotiki, znane so mu vse razmere.

Letos je v državnem zboru trudil se, da bi dobil pomoči po osepnicah hudo zadetim Dolenjcem; trudil se je v tem oziru tudi kot župan, kar spričuje prošnja do c. kr. okrajnega glavarstva z dne 29. aprila, katero so podpisale tudi občine Raka, Cerklje in Studenec. Glasi se:

„Znano je, da poljedelske razmere vsled slabih cen vedno propadajo. V teh slabih razmerah pa imajo one občine še več trpeti, katere zadnjih deset let skoraj zdržema zadevajo elementarne nesreče, kar opazujemo skoraj povsod na Dolenjskem.

Poljedelci dolenjskih okrajev imajo glavne ali edine dohodke iz vinogradov, ki pa so se zelo skrčili zaradi pogubljive trtne uši in peronosperne v letih 1886, 1887 in 1888 ter shujšali kvalitativno in kvantitativno skoraj vsako leto.

Ako je slaba vinska letina, posuši se glavni studenec dohodkov dolenjskemu poljedelcu, ki se poleg tega peča tudi z živino- in svinjerejo, da bi vsaj nekoliko pokrili domače potrebe in zahteve davkov.

Žal, da je mnogim občinam na Dolenjskem posebno tudi podpisanim skoraj nemogoče, da bi svoje pridelke in živali spravili v denar, ker zaradi osepnic več mesecev ni živinjskih somujev, kupovalci vina pa se ogibljujejo okuženih krajev in drugje kupujejo vino, tako da velik del Dolenjcev nikjer ne more dobiti gotovega denarja.

Ta epidemija je pretrgala ves promet in umrlo je več sto ljudi, med temi mnogostevilni družinski očetje in matere.

Ker ta epidemija že skoraj celo leto razsaja, bile so cele vasi za več časa zaprte, in tako so bili delavci, poljedelci, obrtniki itd. več mesecev brez dela in tudi brez zaslužka. Iz tega vzroka je velik del prebivalstva okuženih občin v jako žalostnem položaju in živo potrebujejo podpore od države in to tembolj, ker z domačimi sredstvi jim ni mogoče pomagati.

Da v teh razmerah večina prebivalstva sedaj ne more plačati davkov, tega ni treba dokazovati in vsaka eksekucija bi bila neopravičena, davkoplačevalcu v gospodarskem oziru škodljiva prisilna naredba, ki bi državi pa le malo ali nič ne koristila.

Ker so sl. c. kr. okrajnemu glavarstvu znane te razmere, kakor tudi, da je mnogo družin potrebnih pomoči, zato prosimo, naj bi to prošnjo priporočilo in predložilo na višje mesto v tem smislu, da bi revno prebivalstvo dobilo primerno državno pomoč in da bi se tekoči davki ne pobirali pred jesenjo. Te pomoči naj bi bile deležne tudi občine mokronoške, kostanjeviške in rateske.“

Vlada bi se pač morala ozirati na take razmere in razloge. Kaj pa bode ukrenila, ni še znano. Kakor čujemo, ponuja se tudi tukaj neki novi kandidat, kateremu diši poslaniška čast. Ta gospod je bil nekda že večkrat kandidat, toda le v svoji občini, drugje ga iz mnogih vzrokov gotovo ne bodo volili. Čemu tudi! Ali se dosedanji naš g. zastopnik ni dovolj trudil za svoje volilce? ali misli morda novi kandidat čudeže delati!

Slovenski pevci!

Dne 4. avgusta bode v Celji 5. občni zbor „Slovenskega pevskega društva“. Z zborovanjem je združen običajni veliki pevski zbor. V teku petih let, odkar deluje „Slovensko pevsko društvo“, dospelo

je ono na eno prvih mest v vrstah narodnih društev, mej pevskega društva pa je prvo na Štajerskem. Pridobilo pa si je tudi zvonaj Štajerskega mej slovenskim narodom častno ime in mnogo priznanja svojega vspešnega delovanja.

Pevski zbori „Slovenskega pevskega društva“ so postali edina narodna slavnost na Štajerskem. To se je pokazalo na vseh dosedanjih pevskega zborih. Mi Štajerci se ne moremo ponašati s tolikimi narodnimi slavnostmi in vesellicami, kakor naši sosede Kranjci, ker nam manjka ne toliko potrebnih moči, kakor pa dobre in resne volje. Ali enkrat v letu je mogoče tudi nam, ako združimo svoje moči in se vsak poprime resno odločenega dela, prirediti slavnost, koja bode v ponos ne le naši ožji domovini, ampak celemu slovenskemu narodu.

Ta prilika dana nam je zopet letos ob priliki zborovanja „Slovenskega pevskega društva“. Odbor je odločil za letošnje zborovanje jako ugoden kraj. Celje je sredina slovenskega Štajerja, pa tudi našim sosedom Kranjcem in bratom Hrvatom ni od rok.

Prepričani smo torej, da ne bode tukaj dne 4. avgusta zastopana samo slovenska inteligencija in kmetje spodnještajerski, osobito pa narodna savinjska dolina, ampak da nas počasté mnogobrojno tudi naši sosede Kranjci in bratje Hrvati. Kajti s tem se hočemo hvaležne skazati vsem za narodno probujenje neopešano delavnim celjskim Slovincem in širni celjski slovenski okolici.

Na noge torej slovenski pevci in pekinje; združite svoje moči, poprimite se resnega in vstrajnega vežbanja pesmi! Vsa mlačnost naj zgine; pridružite se drug drugemu, bodite složni in vstrajni! Vsak izmed vas naj si stavi smoter: pevska slavnost dne 4. avgusta v Celji mora biti vredna naslednica prejšnjim, mora biti še sijajnejša. V krasnih pesmah, koje se bodo popevale, zastopani so naši najslavnejši komponisti. Na nas, dragi pevci in pekinje, je torej ležeče, da izvršimo našo nalogo v največjo čast tudi onim, kojih krasne melodije bodo popevala naša grla.

Gostoljubnost celjskih Slovencev pa nam je porok sijajnega sprejema.

Torej na mnogobrojno svidenje dne 4. avgusta v Celji!

Dnevne novice.

(Sprevodi presv. R. Telesa) so se vršili včeraj v Ljubljani jako slovesno in ob lepem vremenu. Spreveda v Trnovem so se vdeležili gosp. župan Grasselli z nekaterimi mestnimi odborniki in uradniki, spreveda pri sv. Petru magistratni svetovalec g. Vončina z nekaterimi mestnimi odborniki in uradniki. Najveličastnejši je bil spreved v stolni cerkvi; vdeležili so se ga deželni predsednik baron Winkler s svetovalci in uradniki deželne vlade, deželni glavar dr. Poklukar z deželnimi odborniki, predsednik dež. sodišča K o č e v a r, župan Grasselli, predsednik trgovski in obrtniški zbornici Petričič, državni pravdnik dr. Gallé, finančni vodja P l a c h k y itd. Na kongresnem trgu je bilo zbrano vojaštvo in veteranski kor, FML. vitez Keil in častništvo. Red je bil vzgleden.

(Matični odbor) za prihodnjo društveno dobo. Predsednik: J. Marn; njegova namestnika: I. Fr. Levec, II. P. Grasselli; blagajnik: L. Robič; pregledovalec društvenih računov: dr. J. Zupanec; ključarja: A. Kržič in A. Praprotnik; overovatelja sejnih zapisnikov: A. Bartel in S. Rutar; pravdni zastopnik: dr. I. Tavčar. Gospodarski odsek: dr. K. Dolenc, P. Grasselli, dr. A. Jare, L. Robič, dr. I. Tavčar in I. Vilhar. Književni odsek: A. Kržič, dr. J. Lesar, Fr. Levec, M. Pleteršnik, dr. L. Požar, S. Rutar, I. Šubic, I. Tomšič, Fr. Wiesthaler, A. Zupančič in V. Zupančič. Odsek za Vodnikov spomenik: A. Praprotnik, I. Šubic in dr. Zupanec.

(K deželno-zborskim volitvam.) Iz Brusnic se nam poroča, da je bilo dne 13. junija izvoljenih pet volilnih mož, ki bodo soglasno volili gosp. V. Pfeiferja za deželnega poslanca. — V občini planinski je izvoljenih sedem volilnih mož, katerih pet bode volilo domačega župnika g. J. Podboja.

(Državni poslanec, č. g. dr. Lav. Gregorec) vabi volilce iz ptujskega in ormoškega okraja na shod, ki se bode vršil v prostorih g. Mikelnja pri sv. Marjeti nižje Ptuja v nedeljo dne 30. junija popoldne ob treh, da jim bode poročal o državnem

zboru, zlasti o nameranih premembah šolske postave.

(Novo lepo cerkveno zastavo) je dobilo letos Marijanišče za praznik presv. Rešnjega Telesa. Akoravno si je je želelo že davno, vendar bi je bilo moralo še dolgo čakati, ko bi ne bili nekateri dobrotniki in nekatere dobrotnice pomagali napraviti jo, deloma s precejšnjimi svotami, deloma z brezplačnim izdelovanjem. — Zastava ni velika — meri le 2-80 m. v dolgosti in 1-06 m. v širokosti; kar jo posebno diči, je njena lepa oblika in umetna izvršitev v vseh delih. Barve je bele (kar pristuje Marijanišču); zelo umetno in previdno je okrašena z zlato vezeno v napisih in ornamentih.

Načrt za to zastavo z vsemi risarijami okraskov, kakor tudi njeni prelepi podobi: D. Marije, „pomoči kristijanov“, in sv. Angela varuha, je slikal in daroval blag dobrotnik, gosp. Miroslav Tomec, umetnik v Št. Vidu. Preč. gospod profesor Jožef Smrekar pridobil si je bodisi z umnimi nasveti, bodisi z delom mnogo zaslug, kakor sicer, tako tudi ob tej priliki. Jako okusno in izdatno vezenje je brezplačno oskrbela z veliko spretnostjo in marljivostjo blag. gospa Marija Hlavka, učiteljica na tukajšnji strokovni šoli, z blago pripomočjo več gospodičin učenk; sodelovali sta pa posebno gospodičini J. Bozja in J. Smrekar; ta vrla dobrotnica je še skrbela, da so se pridobile potrebne moči za delo. — Montiranje je blagovoljno priskrbela blag. gospa Ana Hofbauer. Vsem tem blagim dobrotnikom in dobrotnicam naj ljubi Jezus obilno povrne! Omenjamo tudi lepega pasarskega in strgarskega dela, katero sta za nizko ceno izvršila gosp. Leop. Tratnik in Fr. Toman. Kaj lepo se je podala včeraj bela zastava pri veličastni procesiji sv. Petra. Pa tudi za vernike je to lep opomin, da nedolžnost sreča je Jezusu v presv. zakramentu najljubša.

(Volitve v okrajni zastop Slov. Bistrice) so razpisane za veliko posestvo na 16. dan, za trge in mesta na 18. in za kmečke posestnike na 22. dan julija.

(Odbor „Slovenskega pevskega društva“) prosi vse poverjenike, katerim so se poslale nabiralne pôle, da blagovolé čim preje mogoče pobrati in doposlati društvenino za leto 1889. Isto tako naj storé tudi posamezni udje. Pesmi za letošnji pevski zbor so vse razposlane, in naj skrbé poverjeniki za marljivo vežbanje in močen zbor. Pevski zbor se bode vršil dne 4. avgusta v Celji s sod-lovanjem vojaške godbe. Slavna pevska in druga narodna društva se že sedaj opozarjajo na to slavnost. Vsi izvršujoči člani „Slovenskega pevskega društva“, ki se hočejo kot taki vdeležiti Vodnikove slavnosti in peti Vodnikovo kantato, naj se nemudoma oglašé pri odboru za potrebne glasove.

(Z Dunaja) se nam poroča, da bode obširno poročilo o obravnava II. avstrijskega katoliškega shoda dotiskano koncem julija. Poročilo bodo dobili vsi preč. gg. škofje in oni gg. vdeležniki, ki so plačali po 3 gld. Kdor želi dobiti poročilo, naznani naj takoj svoje ime tiskarni sv. Norberta na Dunaji, III. Seidlgasse 8, ker se po bukvarnah ne bode prodajalo; cena mu bode 2—3 gld.

(Odlikovani umetniki.) Presvetli cesar je podelil skladatelju dr. Brahmsu viteški križec Leopoldovega reda, českemu skladatelju Antonu Dvořaku v Pragi red železne krone tretje vrste in bivšemu vodji konservatorija v Lvovu, vitezu Mikuliju viteški križec Fran-Josipovega reda.

(Starim čebelarjem.) ki čebelarijo 20—30 let in sč pogubili brez svoje krivde vse čebele, namenila je kranjska kmetijska družba podporo. Oglasilo se je do 30 čebelarjev. Družba je izbrala 18 prosilcev ter jim dala po dva panja dobrih čebel.

(V Starem trgu) pri Rakeku so včeraj odprli brzojavno postajo z omejeno dnevno službo.

(Ogenj.) Strela je udarila dne 17. t. m. v skedenj posestnika M. Barage v Kozaršah na Notranjskem; pogorela je hiša, hlev, kakor tudi poslopje posestniku M. Onušiču. Škode je nad 5000 gld.; pogorela sta bila zavarovana za 400 oziroma za 900 gld.

Telegrami.

Praga, 20. junija. V Kladnu so bili pri procesiji sv. Rešnjega Telesa taki izgredi, da je moralo orožništvo streljati. Dva mladeniča mrtva, dvanajst pa ranjenih. V stanovanjih župana in rudarskega ravnatelja Bacherja je vse razbito. Razburjenost velika. Trije bataljoni došli.

Steyr, 21. junija. Včeraj zvečer so se nekoliko delavci zbirali, vendar so jih razgnali, tri pa zaradi razžaljenja straže zgrabili. Noč mirna. Daljni izgredi neverojetni.

Belgrad, 20. junija. V neki tukajšnji tiskarni so zaplenili proklamacijo, ki pozivlje avstro-ogerske Slovence k vstaji in jim obljubljuje inozemsko pomoč. Preiskava je pokazala, da je proklamacijo izročil neki sotrudnik lista „Videlo“. Sumljive osebe so zaprli.

Belgrad, 30. junija. V vasi Luznici okraja belgrajskega so zaradi naprednjaškega mišljenja nekega učitelja ubili. Trideset oseb so zgrabili.

Pariz, 21. junija. Iztočno-ekspresni vlak je na kolodvoru v Epernay-u skupaj trčil s poštnim vlakom iz Reimsa. Pet voz je razrušenih, pet potnikov in dva uradnika ranjena.

Shanghai, 21. jun. Požar je mesto Lachan v provinci Senčuanu popolnoma vpepelil; 1200 oseb mrtvih, 10.000 družin brez strehe.

Pojasnilo in izjava.

Ker so zadnji čas tudi mene po časnikih imenovali kandidata za deželni zbor, je treba, da to zadevo očitno pojasnim, da se glasovi po nepotrebnem ne bodo cepili.

Res mi je došla nedavno od neke sicer spoštovane strani ponudba, da hočejo mnogi volilci za mene glasovati, ako poslanstvo za gorenjske občine prevzamem in se njim nasproti v neki zadevi že naprej zavežem.

Tako ponudbo sem precej in odločno odklonil. Ko bi tudi za poslanstvo sposoben bil, kar pa nisem, vendar bi poslanstva nikakor ne sprejel takemu možu nasproti, kakor je ravno naš blagorodni, velepoštovani gospod deželni glavar dr. Poklukar. On ni le naš domačin, ki naše potrebe dobro pozna, ampak je tudi značajan, konservativen in zanesljiv mož, kakeršnih ne dobimo povsod. Dr. Poklukar je za našo gorenjsko stran že mnogo storil in bo gotovo tudi v prihodnje (posebno v kočljivem vprašanju zaradi nadžupanij) tisto pot hodil, katero bo za občine kot najkoristnejšo spoznal. Po mojih mislih bi za Gorenjsko boljšega poslanca ne dobili in si moramo še v čast šteti, da imamo takega zastopnika. Enakega prepričanja so tudi drugi, posebno duhovniki-volilci, in temu našemu prepričanju bomo dne 4. julija v Radovljici z glasovanjem dali spričevanje. — Jaz in z mano vsi duhovniki-volilci, katerih je morebiti tretjina, bomo glasovali za dr. Poklukarja in upamo, da ga bomo soglasno volili.

Toliko v pojasnilo. Živel naš poslanec gosp. dr. Poklukar!

Na Dovjem, 19. junija 1889.

Janez Ažman,
župnik.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
19	7. u. zjut.	737-2	18-1	sl. vzh.	jasno	0-00
	2. u. pop.	736-2	24-2	sl. jvzh.	del. jasno	
	9. u. zveč.	736-6	20-4	sl. zap.	oblačno	
20	7. u. zjut.	736-0	20-6	brezv.	jasno	8-00
	2. u. pop.	734-3	28-2	sr. szap.	oblačno	
	9. u. zveč.	733-8	20-2	sl. szap.	dež	

Srednja temperatura obeh dni 20-9° in 20-0°C., za 2-4° in 4-4° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

21. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 70 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16 % "	83 " 90 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 20 "
Papirna renta, davka prosta	99 " 45 "
Akcije avstr.-ogerske banke	905 " — "
Kreditne akcije	304 " 50 "
London	119 " 05 "
Srebro	— " — "
Francoški napoleond.	9 " 46 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 64 "
Nemške marke	58 " 20 "

Umrli so:

18. junija. Viktor Šerek, krojačev sin, 2 leti, Florijanske ulice 15, vsled katara v črevih. — Ivan Keber, hišni posestnik, 69 let, Ulice na Grad 5, marasmus.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Visokocastiti duhovščini

priporočam se vlijudno podpisani v napravo cerkvenih posod in orodja iz čistega srebra, kišeškega srebra in iz medentne najnovejše oblike, kot

monstrane, kelihov, svetilnic, svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ogaji pozlatim in posrebrim. Če gg. naročniki naj mi blagovolé poslati iste nefrankovane. (33)

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli šte. 17.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnečev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijsko v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano reelno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupe so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Vrelec „Carinthia“,

alkalična kiselica,

nahajajoča se poleg gradú Hagenegg na Koroškem, odlična krepčilna pijača, katera se zlasti radi močne vsebine lithija (Lithion) priporoča kot zdravilo proti boleznim v ledjih in v mehurji, ker jih večinoma prepreči ali celó odstrani itd.

Glavna zaloga je v Železni kapli (Eisenkappel) na Koroškem, od tod se (pošta v Kapli) razpošilja ta kiselica v svet; za Kranjsko in Istro zalaga gosp. Miha Kastner v Ljubljani. (1)

ZAHVALA.

Meseca maja t. l. pogorela je moja pri

„AZIENDI“

avstro-francoski zavarovalnici na Dunaji,

z 2000 gld. zavarovana žaga. To društvo je škodo urno pregledalo in meni v popolno zadovoljenje izplačalo, tako, da se čutim dolžnega za to kulantno postopanje „Aziendi“ in oziroma nje glavnemu zastopniku gosp. J. Prosenču v Ljubljani tem potom presrečno zahvalo izreči, ter „Aziendo“ iz lastnega prepričanja vsem zavarovanja potrebnim posestnikom najtopleje priporočati.

MOSTE, dné 8. junija 1889.

Janez Čop.

(1)

Diseldorfske oljnaté barve v tubah.

Akvarelne barve mokre in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,

prva kranjska tovarna

oljnatih barv, firneža in laka

Ljubljani.

Pisarna in zaloga: Šolski drevored 6 (semeniščno poslopje). Filijala: Slonove ulice 10-12

priporoča slikarjem, dljakom, stavbenim in pohištvenim mizarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvrstne izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastoj in franko.

Oljnaté barve v ploščevinastih pušicah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalec, po znižanih cenah; v dežah od 25 klgr. naprej primerno ceneje.

Perstene, mineralne in kemične barve.

Kupovalcem večjih množin prednostne cene.

Vse vrste slikarskih in likarskih čopičev in slikarske patrone.